

RECUPERAR IMATGE

L'evolució notable que l'Esport ha experimentat en els darrers anys, comporta una contradicció evident amb els que foren els seus orígens: No hi ha dubte que, tot i que ha guanyat en espectacle, ho ha fet amb la pèrdua de la pròpia identitat.

El seu impacte social inqüestionable ha suposat deixar a la cuneta esquinçalls dels seus valors més significatius. Es fa difícil, avui dia, reconèixer d'entre la munió d'interessos en joc la lliure, espontània i joiosa participació de la gent del carrer en l'activitat esportiva.

Entre apassionades competències per veure qui ho fa més bonic i més car, grans estadis, societats mercantils, professionalisme desmesurat, etc., s'està enterrant el genuí caràcter lúdic de l'esport: Aquest ja no és un joc sinó l'expressió de nacionalismes exaltats, masses vociferants, empreses comercials de rendibilitat dubtosa –ètica i comercial– o mercaderia a preus abusius.

Penso que és l'hora que, sense cap rebuig a l'esport espectacle tot i que, això sí, esbrossant-lo del que el perjudica i embruta, es retorni a una pràctica esportiva romàntica i desinteressada que, al cap i a la fi, va ser la que féu possible que aquest esport existís.

És hora d'educar els nostres fills en l'activitat física com a un fet integrat en la seva formació, però sense quedar-nos en la mera retòrica i sí aportant programes seriosos i amb perspectives de futur. És hora d'inculcar en la societat, sobretot en els que hi tenen responsabilitat dirigent, que l'activitat física, en totes les edats, no és un reclam publicitari, ni una campanya oportunista, ni una prebenda generosa dels poders públics sinó una exigència a la que, com a ciutadans, tenim dret.

És urgent que l'Esport recuperi la seva imatge veritable, la que, condicionants que li són aliens, estan entelant.

J.G

RECUPERAR LA IMAGEN

La notable evolución que el Deporte ha experimentado en los últimos años, conlleva una evidente contradicción con lo que fueron sus verdaderos orígenes: No cabe duda que si bien ha ganado en espectacularidad, lo ha hecho con pérdida de propia identidad.

Su impacto social incuestionable, ha supuesto dejar en la cuneta girones de sus más significativos valores. Se hace difícil, hoy día, reconocer entre la marabunta de intereses en juego, la libre, espontánea y gozosa participación del pueblo llano en la actividad deportiva.

Entre afanosas competencias por quién lo hace más "bonito" y más caro, grandes estadios, sociedades mercantiles, profesionalismo desmedido, etc. etc., se está enterrando el genuino carácter lúdico del deporte: Éste ya no es un juego, sino expresión de nacionalismos exaltados, masas vociferantes, empresas comerciales de dudosa rentabilidad, -ética y económica-, o mercadería a precios abusivos.

Creo es hora de que sin rechazo alguno al deporte espectáculo, aunque eso sí desbrozándolo de lo que le perjudica y ensucia, se retorne a una práctica deportiva romántica y desinteresada que, al fin y al cabo, fue la que hizo posible que aquél exista.

Es hora de educar a nuestros niños en la actividad física como algo integrado en su formación, pero sin quedarnos en la mera retórica y sí aportando programas serios y con perspectivas de futuro. Es hora de inculcar en la sociedad, sobre todo en los que tienen responsabilidad dirigente en ella, que la actividad física, en todas las edades, no es un reclamo publicitario, ni una campaña oportunista, ni una prebenda generosa de los poderes públicos sino una exigencia a la que como ciudadanos tenemos derecho.

Es urgente que el Deporte recupere su verdadera imagen, la que, condicionantes ajenos a él, están empañando.

J.G.

